

saavel Vejbro som Jernbanebro gennemført, og uden at der derved er bragt unødige Ofre.

Man har ytret Forundring over, at Beløbet, $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. der er beregnet til Udvidelse af Bropillerne, nu ikke kunde blive nedsat. Men det er jo nedsat netop ved dette Forslag, thi naar Broen bygges nu, vil Pillerne kunne blive kortere end forudsat, naar der skulde være to selvstændige Broer over Pillerne, og det betyder, at de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. herigennem gaar ned til ca. 800 000 Kr.; det er en af de Beparelser, man opnaar ved at bygge samtidig.

Den største, ja, egentlig den eneste Uenighed, der gør sig gældende, vedrører Midlernes Tilvebringelse. I saa Henseende har det radikale Partis Repræsentanter her i Tinget udtalt sig omtrent, som Partiets Repræsentanter udtalte sig i Folketinget, idet man har holdt paa, at Staten skulde betale, og saa skulde der bagefter opkræves en Broafgift. For det første har jeg ikke kunnet skaffe Penge til, at Staten betalte nu og lagde Pengene ud, og en saadan Tanke maa jeg tage bestemt Afstand fra; men for det andet vil der ogsaa fremkomme en Uretfærdighed derved, thi Forholdet vilde saa blive det, at de Penge, som Staten forlods lagde ud, skulde alle Skatteydere være med til at betale, ogsaa de, der kører med Automobil, og naar saa en Gang Broen kom, skulde de, der passerede den i Automobil, betale paa ny, saa at man paa denne Maade netop fik en Dobbeltskatning i større Omfang end ellers.

Jeg har saa tydeligt, som jeg kunde gøre det, udtalt, at Forudsætningen for Folketingets Vedtagelse fra min Side var, at de 500 000 Kr. skulde udredes forlods af Automobilafgiften, saa at det ikke kom til at berøre Kommunernes Interesser i denne, det vil sige, at Afgiften skulde indbringe saa meget mere, end man ellers vilde bringe Automobilafgiften op til. Og dette, tør jeg sige, har det Udvalg i Folketinget, der har beskæftiget sig med denne Sag, ogsaa haft fuld Forstaaelse af; under de Forhandlinger, der har været ført, har der været taget alt muligt skyldigt Hensyn dertil.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds udtalte, at det ogsaa var Motororganisationernes Ønske, at der blev opkrævet en Broafgift. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem ved det fra; overfor mig i hvert Fald har Motororganisationerne hævdet, at de ikke ønskede nogen Broafgift, saa jeg

tror ikke, man her kan tale om de motor-kørendes Interesser.

Jeg skal i denne Forbindelse sige til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at jeg har ikke anbefalet, at Folk skulde gaa ind i Motororganisationerne, aldeles ikke. Jeg har kun sagt, at disse repræsenterer de motorkørende i et meget stort Antal, saaledes som det fremgaar af deres Medlemslister; at der er nogle motorkørende, som ikke er Medlemmer, er en anden Side af Sagen. Men at det Princip, der er nedlagt her, ikke skulde kunne tiltrædes af det ærede Medlem, det forstaaer jeg ikke, al den Stund det ærede Medlem jo har tiltraadt Automobiludvalgets Betænkning, ifølge hvilken der forlods skal tages 1 pCt. af Afgiften til Vejfonden, og det ved jeg ikke af, at det ærede Medlem har modsat sig. Om man tager 1 pCt. til særlige Anlæg rundt om i Landet — 1 pCt. betyder saadant noget som godt og vel 200 000 Kr. —, eller om man til et særligt Vejbygningsanlæg, som en Bro jo i Virkeligheden er, naar den skal indeholde en Vejbane, tager 500 000 Kr., ja, det er et Spørgsmaal om Tallenes Størrelse, men det kan aldrig være et Principspørgsmaal. Jeg kan derfor ikke forstaa, at der kan være rigtig Sammenhæng mellem det ærede Medlems Standpunkt i Kommissionen og det Standpunkt, som det ærede Medlem nu vil gøre sig til Talsmand for. Nej, jeg tror, at saaledes som Forslaget foreligger her, er det i nøje Overensstemmelse med Principperne i hele vor Motorafgiftslovgivning, og derfor har jeg fuldstændig kunnet tiltræde det.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) rettede en Forespørgsel om Vejforholdene i Middelfart. Jeg kan svare ham, at der er ansat 225 000 Kr. til disse Viaduktanlæg og Vejforlægninger o. s. v., og det er baseret paa en Underføring under nordvestfynske Bane og under Havnebanen, eventuelt Sporet til Strib, af Landevejen ind til Middelfart og paa en Udvidelse og Forbedring af Hessgade og en Udvidelse af Viadukten ved Hessgade, saaledes at den faar samme Bredde, som man ellers bruger ved Hovedveje. Hvad det ærede Medlem mener med Motororganisationernes Plan, kender jeg ikke noget til. Jeg kender ikke en saadan Plan, men det, der har ligget til Grund for Behandlingen i Folketinget, er den Vejstrækning, jeg her har skitseret, altsaa ad Middelfart Landevej ind gennem Middelfart, gennem Algade og Hessgade ud til Broen. Motororgani-